

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 51.

Tolvte Session.

16de Møde.

Onsdagen den 24de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Klein (forts.): Den ærede Rigsdagsmand har ligeledes erkjendt, at Appellen af Sæ og Handelsretsfager, saaledes som den foreslaaes ordnet, maa medføre Ulempe. Jeg vil i den Henseende minde de ærede Medlemmer af Thinget om, hvad den forrige Justitsminister yttrede under denne Sags første Behandling her i Thinget. Han gjorde opmærksom paa, at det umuligt kunde gaae an at lade Sagen paa kjende i Høiesteret som Appelinstantis efter andre Regler end dem, der ere foreskrevne for Sæ og Handelsretten, og han søiede til, at det vilde være aldeles ucorrect, om man vilde bestemme, at Høiesteret i en Slags Sager skulde afgjøre, om Noget var bevist eller ikke bevist, efter andre Regler end dem, hvorefter Høiesteret afgjorde slige Spørgsmaal i andre Sager. Dette er jo vistnok fulkommen klart, men jeg vil fremdeles til Slutning minde om, hvad den samme Minister ved samme Leilighed gjorde gjældende; han udtalte nemlig, at han maatte for sit Bedkommende kunde have været tilbøielig til ikke at see nogen Fare i at ordne Sagen paa den nye Maade, som de ærede Medlemmer have bragt i Forslag, men at han ikke havde villet gjøre det, fordi han vilde fjerne den Modstand, som en saadan Forandring kunde fremkalde mod Lovudkastet, og som maatte kunde være stærk nok alligevel. Jeg skal forøvrigt i den Henseende

bemærke, at det ikke er mig bekjendt, at der i og for sig har været nogen stærk Modstand mod Sagen selv, men derimod er det vistnok saa, at der har været stærk Modstand mod et Forslag i den Retning som det, de ærede Medlemmer have fremsat. Mig forekommer det nu, at den ærede forrige Justitsminister ved denne Udtalelse viste, at han havde et klart Blik paa Forholdene, og at den store Reform, som staaer paa Dagsordenen, virkelig laa ham varmt paa Hjerte. Det kan ikke nytte, at man vil skjule det for sig selv, at naar der forestaaer vigtige og omfattende Reforme, saa maa man ikke støde Kræfter, som man dog maa erkjende, at man skal bruge til disse Reformers Gjennemførelse, fra sig; man maa fremdeles være varsom med at fremkalde en Opinion imod Sagen, og man maa være dobbelt varsom dermed ved det første Skridt, man gjør; thi der som der paa Grund af, at man har gjort et Skridt, som man ikke tilbørligt har overveiet, skulde vise sig Ulemper og Mangler, da vil det ikke blot virke tilbage paa den enkelte Foranstaltning, men det vil have en skadelig Indflydelse paa Sagens videre Gjennemførelse i dens Heelhed. Naar Rigsdagen og Regjeringen vedtage det her foreliggende Forslag, naar man paa samme Tid, som man gjør Forsøget paa at sammenfatte en Ret ikke blot af retslærde, men ogsaa af uretslærde Medlemmer, gjør endnu et Skridt i Retning af Omdannelsen af Bevistheorien, hvortil man selv erkjender, at der egentlig nærmest kun var Trang paa det criminelle Omraade, og naar det da maatte vise sig, at den nye Institution i Begyndelsen maatte ikke arbeide, som man havde haabet, naar For-